

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ
ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2015
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ**

A1. Περίληψη κειμένου

Το κείμενο αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο τα Μ.Μ.Ε. διαχειρίζονται τα άτομα με αναπηρία. Συγκεκριμένα, επισημαίνεται ότι, ενώ αποτελούν σημαντικό ποσοστό του κοινωνικού συνόλου, η προβολή τους είναι περιορισμένη και απαξιωτική. Αυτό βέβαια συνδέεται με το ρόλο των Μ.Μ.Ε., που δεν είναι η αντικειμενική πληροφόρηση, αλλά η υλοποίηση άμεσων ή έμμεσων στόχων με επίφαση την ενημέρωση. Κατά συνέπεια, θεωρώντας τη συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα παντελώς «ανίκανη», προκαλούν στην κοινή γνώμη συναισθήματα οίκτου παραβιάζοντας το δικαίωμα των ατόμων με αναπηρία για ισότιμη μεταχείριση και αγνοούν την «αλήθεια» τους, που είναι η ανάγκη για κοινωνική ζωή. Απαιτείται λοιπόν επαναπροσδιορισμός της στάσης των Μ.Μ.Ε. απέναντι τους, προκειμένου να επιτευχθεί η ισορροπημένη συνύπαρξή τους με τους συνανθρώπους τους.

B1. α. → Σωστό*, **β.** → Λάθος, **γ.** → Σωστό, **δ.** → Σωστό, **ε.** → Σωστό.

(*Θα μπορούσε να θεωρηθεί Λάθος με μια διαφορετική ερμηνεία)

B2. α. Αίτιο - αποτέλεσμα.

Αίτιο: ο τρόπος αντιμετώπισης των αναπήρων από τον κοινωνικό περίγυρο (Η αλήθεια ... κάτι τέτοιο)

Αποτέλεσμα: η θυματοποίηση και ο στιγματισμός τους (Το αποτέλεσμα ... πρέπει να αποσυρθεί)

Αιτιολόγηση: αιτιολογείται η θεματική πρόταση.

Θα μπορούσαν να αναφερθούν και παραδείγματα προβολής των θεμάτων των αναπήρων από τις ειδήσεις και τις εφημερίδες: «Αν θυμηθούμε ... στιγματισμού».

β. Το κείμενο είναι ομιλία - εισήγηση της Ι. Δεσποτοπούλου στο πλαίσιο της διημερίδας με θέμα «Άτομα με αναπηρία και Μ.Μ.Ε.».

- Προσφώνηση και αποφώνηση

- Στον πρόλογο αναφέρεται το θέμα της εισήγησης και ο σκοπός του ομιλητή

- Στο κυρίως θέμα παρουσιάζονται τα επιχειρήματα με τα οποία προσπαθεί να πείσει το ακροατήριο ενώ στον επίλογο εκτός από τις τυπικές ευχαριστίες, υπάρχει και σχετικό συμπέρασμα.

B3. α. κυριότητα, σχετικός, πειθώ, αμέλεια, πληρότητα.

β. Τα άτομα με αναπηρία αποτελούν μια σημαντική πληθυσμιακή κατηγορία.

Ο ανάπηρος αισθάνεται ότι θα πρέπει να ενταχθεί στον κόσμο της συμμετοχής στην κοινωνική ζωή.

γ. Ο ιδιόμορφος περιορισμός των αναπήρων από τη δημόσια προβολή ...

Δυστυχώς, δεν έχει αλλάξει σημαντικά η μεταχείριση των αναπήρων... (προσέγγιση)

Η ενημέρωση είναι μία από τις λειτουργίες τις οποίες πραγματοποιούν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

B4. «Αν θυμηθούμε το πώς οι ειδήσεις και οι εφημερίδες προβάλλουν τα θέματα των αναπήρων, θα αντιληφθούμε το πώς αναπαράγουν και τα φαινόμενα περιθωριοποίησης και στιγματισμού».

- Προτιμήθηκε η παθητική σύνταξη για να τονισθεί το γεγονός (το αποτέλεσμα της ενέργειας του υποκειμένου). Αποκτά ποικιλία η πλοκή του λόγου.
- Μετά τη μετατροπή η έμφαση μετατοπίστηκε στο υποκείμενο.

Γ1. «Όλοι δεν είναι ίδιοι, είναι όμως ίσοι».

α. Η εικόνα που έχει διαμορφωθεί στην ελληνική κοινωνία για τα άτομα με αναπηρία εμφανίζει τα παρακάτω χαρακτηριστικά:

- Ότι πρόκειται για ανθρώπους εντελώς άχρηστους και ανίκανους.
- Ότι δεν μπορούν να αυτοεξυπηρετηθούν και ότι χρειάζονται μόνιμα τη βοήθεια κάποιων άλλων.
- Ότι δεν μπορούν να απολαμβάνουν τα αγαθά που απολαμβάνουν οι «φυσιολογικοί» συνάνθρωποί τους.
- Θεωρούνται αποτυχημένοι και «θύματα» της μοίρας και της ζωής.
- Θεωρούνται κατώτεροι από τους άλλους και αντιμετωπίζονται σαν ομάδα που δεν μπορεί να συνυπάρχει αρμονικά με τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας.
- Αντιμετωπίζονται με επιφυλακτικότητα και κατηγορούνται ότι εκμεταλλεύονται την κατάστασή τους για βιοποριστικούς λόγους (απολαμβάνουν προνόμια και όχι δικαιώματα).
- Εστίαση στην αναπηρία και όχι στον άνθρωπο.

β. • Με τη συνειδητή και μαχητική στάση τους διαψεύδουν ότι έχουν διαφορετικές βασικές ανάγκες από αυτές του υπόλοιπου πληθυσμού.

- με την αποδοχή της θέσης τους και τον αυτοσεβασμό επικεντρώνουν σε στόχους που δίνουν στη ζωή νόημα, περιεχόμενο και αξία.
- Αποδεικνύουν ότι η ζωή συνδέεται με τη δημιουργία μέσω της θέλησης και όχι της ιδιαιτερότητας (αρτιμέλεια).
- Δίνουν μάχη κατά της αυτοαπόρριψης και αυτολύπησης και έχουν αξιακό κώδικα με κορωνίδα την αξιοπρέπεια.
- Καταρρίπτουν τα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις .
- Διαψεύδουν τον κανόνα ότι μόνο όσοι θεωρούνται «φυσιολογικοί» μπορούν και δικαιούνται να συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνική ζωή, αναδεικνύοντας την ισότητα ως ύψιστη αξία.
- Πολλοί από αυτούς κατάφεραν να ανέβουν στις ψηλότερες βαθμίδες της πολιτικής, κοινωνικής και επιστημονικής κλίμακας μεταδίδοντας σε όλους το μήνυμα ότι χάνει τη μάχη και τον αγώνα μόνο όποιος δεν πολεμά.

Επιμέλεια: Φροντιστήριο «ΚΕΛΑΦΑΣ»